

BİR OKUYUCU MEKTUBU**TUTARSIZ ECZACILIK**

1986 yılında Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nden mezun olan ve halen Sakarya İlinin Karasu İlçesindeki Buhara Eczanesi'nin sahibi bulunan bir eczacı meslektaşımızdan aldığımız mektubu yayınlıyoruz.

Henüz bir yıllık meslek hayatımı dolmuş olmama rağmen, tutarsız eczacılık uygulamasının Türkiye'miz için önemli bir sorun olduğu kanısındayım.

Bence okullarımızda, eczane için gerekli pratiğin azlığının yanı sıra unutulmaya mahkum pek çok pratik fazlalığı vardır. Bir eczacının eczanesinde hiçbir zaman kavuşamayacağı imkanlarla yaptığı testler okulda öğretilirken halkımızın bizden beklediği pek çok tecrübeden yoksun kalmaktayız. Bu durum teorik derslerde de söz konusudur. Pek çok yönüyle bir kimya mühendisinin yada botanikçinin alanına giren reaksiyon mekanizmaları yada çeşitli bilgiler vurgulanarak öğretilirken, ilaçlar arası çeşitli ilişkiler yada hastanın eczacıdan beklediği basit faydalı bilgiler ve özellikle farmakoloji yeterli olarak öğretilmemektedir. Üstüne üstlük okullarımızdaki ders sayısı öylesine fazladır ki öğrencinin iyi not alabilmesi için bir gazete okuyacak bile zamanı yoktur.

ABD'de bunlara çözüm olarak bizim tıp fakültelerindeki gibi eğitimin son döneminde intern tipi bir eğitim koyulmuştur. Böylece eczacının hastasıyla hocasının kontrolünde tanışması sağlanmıştır. Hatta eczacıya belirli kliniklerde bazı reçeteleri yazabilme hakkı da verilmiştir. Bu da ABD'deki eczacıların, sağlık hizmetinde aktif bir görev almalarını sağlamıştır.

Bu durum bir çözüm olarak yurdumuzda eczacılığın branslaştırılıp, hastane eczacılığı, fabrika eczacılığı, mühendis gibi dallara ayrılması için çalışmalar yapıldığını bilmekteyiz. Fakat henüz, bir sonuç yada temelli bir açıklamanın bulunmaması bizde bu çalışmaların yetersiz olduğu kanısını uyandırmaktadır.

1986 yılı sonunda Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde uygulanan meslek içi eğitim programı (MİEP) tüm mezunlar için gerekliydi. Çünkü eczacılar meslekleriyle ilgili gelişme ve diğer haberleri, basından çeşitli yorumlarla doğru-yanlış şekilde takip edebilmektedir. Bu tür programlar sayesinde eczacı, mesleğindeki gelişmeleri daha sağlıklı takip edebilme imkanı bulacaktır. Yine çeşitli mesleki sorunların çözümüne katkıda bulunabilecek, gerek meslektaş gerekse hocalarıyla olan ilişkilerinin kopmamasını sağlaması olacaktır. Ülkemizde ilk defa uygulanan MİEP'in dar bir sürede ama geniş bir kapsamda uygulanması, yararlılığını tam anlamda ortaya koymamışsa da gelecek yıllardaki başarılı uygulamalara zemin hazırlamıştır.

Tamamen insan sağlığıyla ilgili bir konu olan gözlükçülük için açılan yeterlilik kursları düzensiz ve istikrarsızdır. Bilimsel olması gerektiği halde böyle değildir. Ve malesef Türkiye'mizde gözlükçülük çoğunlukla, ruhsatsız ama parasal olanakları olan kişilerin kontrolünde muvazaalı olarak (diploma kiralama şeklinde) yürütmekte ve bu sebeple gözlük kullananların sağlıkları tehlikeye düşmekte ve maddi zarara uğramaktadır. Konu ile ilgili olarak her eczacılık fakültesinde (ya da bazılarında) bir anabilim dalı açılıp, farmakolojik anatomik, fizyolojik vb. konularda eğitim gören eczacılık öğrencilerine bu eğitim ve diploma imkanı da tanınmalıdır.

İlaçların üzerindeki fiyatın artık kullanılmayan para birimlerini ihtiva etmesi mesleğimizin diğer bir sorunudur. Çünkü biliyoruz ki yurdumuz piyasasında 1-2-3-4 liralık yoktur. Buda yalnız fabrika ve depo-



ların işine gelmekte, eczacı ile hasta arasında da sorun oluşturmaktadır.

Satamadığımızda kullanma süresi (miadı) dolduğu için elimizde kalan ilaçları ne firması geri alıyor nede gider gösterebiliyoruz. Buda esas olarak hasta ile eczacı arasında bir güvensizlik oluşturmaktadır.

İlaç fiyatlarındaki artış enflasyondan kat kat yüksektir. Niçin? Halbuki artık ülkemizde ilaç üretimi büyük bir çoğunlukla

(% 85-95) yerlidir. İlaçın kaynağına ve üretimine yabancı olan halkımız nasıl olsa kabullenir zihniyetiyle keyfi fiyat uygulanmalıdır. Türkiye'mizin 50 milyonluk halkına hitab eden bu koca ilaç endüstrisinde bu durum yalnızca 40-50 ailenin yararına, Devlet bütçemizin, halkımızın ve eczacıların zararına. Bununla ilgili olarak gerektiğinde açıklama istenebilecek yeterli bir komisyon kurulmalıdır.

Ecz. Yakup ALTINTAŞ

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ'NİN SATIŞA SUNULAN YAYINLARI

Türk Eczacıları Birliği'nin TEB yayınları ve Teknik Rapor Dizisi olarak yayınladığı yayınların listesi aşağıdadır. Posta Çeki (Posta Çeki No 90913) veya ödemeli olarak TEB Farabi Sok. No 35 Kavaklıdere/ANKARA adresinden temin edebilirsiniz.

1. TEB Formülleri 1 Cilt	15.000.-TL
2. Hastane Eczacılığı TEB Yayınları No: 6	2.000.-TL
3. Yöneticinin Mevzuat El Kitabı TEB Yayınları No 9	2.000.-TL
4. Ulusal Sağlık Politikası TEB Yayınları No 10 Teknik Rapor Dizisi: 1	1.000.-TL
5. Advers (İstenmeyen-Ters) İlaç Reaksiyonları TEB Yayınları No 11 Teknik Rapor Dizisi: 2	1.000.-TL
6. Diabetes Mellitus TEB Yayınları No: 13	1.000.-TL
7. Aktarlarda, Baharatçılarda ve Benzeri Dükkanlarda Satılması Mahzurlu ve Tehlikeli Olan Droglar TEB Yayınları No 14, Teknik Rapor Dizisi: 3	1.000.-TL
8. Eşdeğer İlaçlar Üzerine Değerlendirme ve Görüşler TEB Yayınları No 15 Teknik Rapor Dizisi 4	1.000.-TL
9. Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu Üzerine Görüşler ve Değerlendirmeler TEB Yayınları No 18 Teknik Rapor Dizisi: 5	1.000.-TL